

První neděle adventní, 27. 11. 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy. Kdo to je Král slávy? Hospodin, mocný bohatýr, Hospodin, bohatýr v boji. Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy. Kdo to je Král slávy? Hospodin zástupů, on je Král slávy! (Žalm 24,7–10)

Pozdrav

Píseň: 451

Modlitba: Věčný Bože, učíš nás, že noc pokročila a den se přiblížil. Udržuj nás bdělé a připravené, očekávající na příchod tvého království. Učiň nás silnými a vytrvalými ve víře, abychom se mohli těšit na setkání s Kristem. Probouzej v nás neustále důvěru v tebe a naději, že žít podle tvých pravidel má smysl. Pane, přijď, abys nás spasil! Vysvoboď nás z moci zla a hříchu a pomoz nám vyjít vstříc Kristu cestou spravedlnosti. Dej, ať nám tvé slovo a svátosti dodávají sílu a odvahu v adventní době. Ty jsi naše pomoc nyní i navěky. Vyslyš nás skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a bratra, který v jednotě Ducha svatého s tebou žije a působí navěky. Amen.

1. čtení: Izajáš 2,1–5

Žalm: 156

2. čtení: Matouš 24,36–44

Kázání

Utajované informace se v našem právním řádu dělí do čtyř kategorií: Vyhrazené, Důvěrné, Tajné a Přísně tajné. Čím vyšší kategorie, tím přísnější podmínky jsou kladené na toho, kdo k nim může získat přístup. Příchod Syna člověka, tedy přelom věků, by podle této klasifikace spadl mezi přísně tajné informace. Tak přísně tajné, že o datu této události ví pouze jeden jediný – ten, kdo ho ustanovil. Tahle informace je tak důvěrná, že o ní neví ani ti, kdo jsou Bohu nejbližší. A i když Ježíš před chvílí poukazoval na znamení, která budou tomuto zlomu předcházet, nyní přiznává, že nikdo neví, kdy tento zásadní přelom nastane. A když to nikdo neví, je zbytečné a nesmyslné pokoušet se jej vypočítávat. Ranou církví vbrzku očekávaný návrat Pána se zatím nekonal. To na jedné straně mělo za důsledek únavu a ochabnutí, na druhé straně spekulace nad tím, kdy už se tak konečně stane. Slyšené slovo evangelia Matoušova je v tomto směru osvobozujícím – ujišťuje o tom, že Pán skutečně jednou přijde a že jeho následování tedy není zbytečné, že temné síly nebudou slavit konečný triumf, ale rovněž osvobozuje od vypočítávání data této zlomové události lidských dějin a od zbytečných starostí a ztráty času nad planými spekulacemi.

Podle Ježíše bude tomu s jeho druhým příchodem podobně jako v čase, kdy nastala potopa světa. Lidé, kromě Noeho a jeho rodiny, nic zlého nečekali a poklidně si žili jako by se nic nedělo. Netušili, že se na ně žene záhuba. Žili si své běžné životy, naplněné běžnými radostmi, ale i starostmi. Takové překvapení určitě nikoho z nich nepotěšilo. Udělalo jim čáru přes rozpočet. Proto je třeba být připraven. Kdo je připraven, není překvapen.

Jak být připraven? Co znamená bdít, očekávat příchod Pána? Máme se oddávat dnem i nocí nepřetržitým modlitbám a projevům pokání, lítosti nad svými hříchy?

Tedy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. Dva nebo dvě budou dělat totéž, ale dopadnou rozdílně. Budou však dělat totéž – pracovat na poli či mlít obilí pro svou obživu. I ti, kdo dopadnou lépe, jsou zastiženi v situacích běžného života. Očekávání na Pána tedy neznamená zběhnout od obyčejných starostí, oddávat se nicnedělání s tím, že už to přece musí každou chvíli nastat. Jestliže ovšem nevíme, kdy tato chvíle nastane, mohli bychom také během čekání zemřít hladu... To se za ta dvě tisíciletí křesťanského očekávání na zlom věků docela dobře ukázalo. Tím samozřejmě není řečeno nic proti modlitbě a účasti na církevním životě, proti projevům osobní zbožnosti. Vždyť v ideálním případě má celý náš život být modlitbou. Tedy i každá činnost, kterou děláme.

Ten správný způsob očekávání, bdění, které má zabránit tomu, aby pro nás setkání s Pánem nebylo nepříjemným překvapením, si dovolím zahrnout pod označení *život podle Ježíšových pokynů*. Tedy do oblasti vztahu k lidem i k Bohu. Patří sem projevy lásky, té nesnadné disciplíny. Jestliže máme čekat na setkání se Synem člověka, což je podle jednoho pojetí někdo, kdo zosobňuje skutečného člověka, jaký má být, pak čekání na Pána spočívá ve skutečně lidském životě. Očekávané má už nyní určovat náš život a naše jednání.

To tedy znamená, že očekávání se děje jedním. Naplňováním Ježíšových slov, následováním jeho příkladu a životního stylu. Snahou o láskyplné vztahy k lidem, o spoléhání na Boha, a ne na lidské síly nebo na domnělé společenské a ekonomické jistoty. Životem opřeným o Boha a nikoli o to, co nemůže vydržet navěky.

To se má promítat i do našeho uvažování o zajištěnosti a bezpečí. Můžeme spoléhat na sebe či na vnější záruky, které nám dávají pocit, že se nemusíme ničeho obávat. Ať jsou to instituce, ekonomika nebo kupř. přírodní a klimatické podmínky. Dosud to fungovalo, dosud to bylo takhle, proto to bude stejné i nadále. Jenže jak vidíme kolem sebe, věci se mění, jistoty se hroutí a svět už není takový, jaký býval. V těchto věcech tedy skutečná opora nespočívá. Tu musíme hledat jinde. U toho, který je nade všemi těmito domnělými jistotami a žádné krachy na burze nebo pády bank mu neublíží.

Důležitost očekávání a bdělosti ukazuje jednoduché podobenství. Podobenství nicméně poněkud podivné. My jsme v něm v roli hospodářů a Syn člověka, kterého můžeme ztotožnit s Ježíšem, zde vystupuje jako zloděj. Můžeme si tady představit táborovou hru. Táborníci musejí ve dne v noci být ve střehu a dávat pozor, aby jim druhá skupina neukradla vlajku, případně neprovedla něco jiného. Nesmějí se dát nachtat na švestkách.

Zde však lze paradoxně říci, že ten zloděj je kladnou postavou. Syn člověka, Boží vyslanec chce totiž nabourat a vzít nám naše falešné jistoty a zbavit nás naivity. Naopak se jím můžeme nechat obohatit. Dává nám totiž poznat, co je podstatné, co má vskutku životní důležitost a co je důležité pouze zdánlivě.

Bdělost, pozornost, ztišení – to jsou důležité adventní motivy. K tomu, aby se nám je dařilo lépe uvádět do praxe je dobré se vždy na chvíli zastavit a zamyslet se nad tím, jak se nám daří skutečně očekávat na setkání s Pánem, ať už bude mít jakoukoli podobu. Ve shonu a nedostatku času, který je asi znám nejednomu z nás se to dělá těžko. Ale myslíme na to, že jinak se o něco důležitého můžeme okrást a ošidit my sami.

Píseň: 454

Vyznání vin

Slovo milosti

Apoštolské vyznání víry

Píseň: 326

Večeře Páně

Píseň: 384

Přímluvy: Společně prosme Boha slovy „Pane, smiluj se“:

Bud' stráží své církve. Posiluj její naději, víru a lásku. Pomáhej jejím služebníkům. Pane, smiluj se.
Veď ty, kdo stojí v čele států. Zachovej národům mír. Prosazuj spravedlnost. Pane, smiluj se.
Uhas nepřátelství mezi lidmi a národy. Potěšuj sklíčené. Pomáhej strádajícím. Pane, smiluj se.
Zastaň se pronásledovaných. Vyhnancům daruj domov. Zajatce vysvobod'. Pane, smiluj se.
Pocestné provázej. Pokoušené posiluj. Nezkušené uč moudrosti. Pane, smiluj se.
Ochraňuj slabé. Bud' nablízku nemocným. Stůj při umírajících. Chraň nás všeho zlého. Našim přátelům a blízkým žehnej. Všechny nás veď do svého království. Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Ohlášky

- Ve čtvrtek od 15:40 se uskuteční náboženství a v 17:15 se sejde střední generace.
- V sobotu 3. 12. se od 14 do 18 hod. koná v tělocvičně na Slovanech ekumenický turnaj ve stolním tenise. Přijďte si zahrát!
- Probíhá další ročník cyklu adventních koncertů v královédvorských kostelích.
- V kanceláři si můžete zakoupit čtení Na každý den a Evangelické kalendáře na příští rok.

V minulém církevním roce jsme se při pohřebním obřadu rozloučili se sestrami Jaroslavou Hlavatou, Evou Dvorskou a Margittou Přikrylovou. Vzpomínka patří také sestře Evě Gaberové, která chodila mezi nás.

Poslání: Nespěme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a bud'me střízliví. (1. Tesalonickým 5,6)

Požehnání: Sám Bůh pokoje necht' vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

Píseň: 431